

புறநானூற்றில் குறுநில மன்னர்களின் ஆளுமை

முனைவர் அ. பாக்கியமுத்து

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
திருவள்ளூர் கல்லூரி, பாபநாசம்

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள், சங்ககால மக்களின் அக வாழ்வினையும், புறவாழ்வினையும் எடுத்துரைக்கும் இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் புறவாழ்வு தொடர்பான நிகழ்வுகளைப் பாடும்போது பாடலுக்கு உரிய பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயர், ஊர், மரபு, அவர்கள் புரிந்த போர்குறித்த செய்திகள், அவர்கள் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்த அறநெறிகள், அவர்களின் கொடைத் தன்மைகள் போன்றவற்றை உட்படுத்திப் பாடுகின்றனர்.

பண்டைய தமிழகத்தைச் சேரர், சோழர், பாண்டியர் எனப்படும் முடியுடை மன்னர்களாகிய மூவேந்தர்கள் ஆண்டு வந்தனர். இதேக் கால கட்டங்களில் தமிழகத்தின் சிற்சில பகுதிகளில் சிறுசிறு குறுநில மன்னர்களும் ஆட்சிபுரிந்துள்ளனர் என்பதும் அறியத்தக்கதாக உள்ளது.

இச்செய்திகளை அறிவிக்கும் ஆவணங்களாகத் தமிழ்ப் புற இலக்கியங்கள் அமைகின்றன. புறநானூறும், பதிற்றுப்பத்தும் சங்க காலத் தமிழகத்தின் வரலாற்று ஆவணங்களாகக் கொள்ளத்தக்கனவாகும்.

புற இலக்கியங்களில் காட்டப்பெற்றுள்ள, குறிப்பாக பாடாண் திணை வகைப்பட்ட பாடல்களில் குறுநில மன்னர்களின் வாழ்வு, கொடை, வீரம் அவற்றின் வழி வெளிப்படும் ஆளுமைப்பண்புகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

அவியன்

“களிமலி கள்ளின் நல்தேர் அவியன்” என்று அவியனை காவிரி பும்பட்டினத்து செங்கண்ணணார் புகழ்ந்து கூறி உள்ளார். கான்கெழு நாடன், கருந்தேர் அவியன் என புறநானூற்று பாடாந்திணையில் மாறோக்கத்து நப்பசலையர் இம்மன்னனைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆகவே இம்மன்னனை காடு சுழ் நாட்டுப் பகுதியைச் சார்ந்தவன் என்று எண்ணமுடிகின்றது.

மாறோக்கம் என்பது கொற்கை கடற்கரைப் பகுதியைச் சார்ந்த ஒரு பகுதி ஆகும். சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனும், மலையமான் திருமுடிக்காரியும் அவியனின் காலப்பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள் ஆவர். அவியனைப் போன்றே அவனது மனைவியும் சிறந்த புகழுடன் விளங்கியவள்.

மலர்: 12

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: மே

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

<https://doi.org/10.34293/sijash.v12iS1-May.8986>

விருந்தோம்பல் பண்பு

அவியன் என்னும் குறுநில மன்னன் தன்னை நாடிவரும் புலவர்களிடம் காட்டும் விருந்தோம்பும் பண்பு குறித்து மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

**“ஊன் புலந்து அருங்கடி வியல்நகர்க்
குறுகல் வேண்டிக்**

**கூம்புவிடு மென்பிணி அவிழ்த்த ஆம்பல்
தேம்பாய் உள்ள தம்கமழ்**

மடர்உள பாம்புஉரி அன்ன வடிவின”

(புறம், 383)

இப்பாடலின் பொருள் பின்வருமாறு.

தன்னை மிகுதியாக வாட்டமடையச் செய்த துயர்நிலை நீங்க, இரவலர்க்கு மதுவினை அளித்தவன் இவன் ஆவான். அம்மது வினையும், மணம் கமழும் நிலையில் குவளையில் தந்து இன்புற்றவன் இவன் ஆவான்.

இதன்பின், பாம்பின் தோலினை உரித்தால் ஏற்படும் வடிவினை போன்ற, மூங்கிலின் உட்புறத்தில் இருந்து பெயர்த்தெடுக்கப்படும் வெண்மையான தோல் போன்று நெய்யப்பட்ட ஆடையை வழங்கினான். இவ்வாடை இழைகளின் வரிசையான காண்பவர் கண்களுக்குப் புலப்படாதவாறு போன்றமைந்திருந்தது. மென்மையான புவால் நெய்யப்பட்டது இவ்வாறு தன்னை நாடிவந்த இரவலர்க்கு வயிறு நிறைய உணவும், உடல் நிறைய ஆடைகளும், மனம் நிறைய பொருளும் கொடுக்கும் இயல்பினன் என்பதால் அவியனின் கொடையுள்ளம் குறித்த ஆளுமைப் பண்பினை நன்கு அறிய முடிகின்றது.

அதியமான் மகன் பொகுட்டெழினி

பொகுட்டெழினி என்பான் கொடைப் பண்பினையும் வெற்றியையும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழும் சிறப்புக்களை உடையவன். இம்மன்னனை “நெடியோய்! திங்கள்

திங்கள் நான்நிறை மதியத்து அனைய! இருள் யாவணதோ நின் நிழல் வாழ்வோர்க்கே என்று போற்றுகின்றார் ஓளவைப்பிராட்டி. இவனது போர் வீரம் பற்றி இவனது தந்தையான அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியினை போற்றிப் பாடிய ஓளவையார் அவர்களே பாடியுள்ளார். இதனால் சேரனுக்கும் அதியமானிற்கும் நடந்த போரில் ஏற்பட்ட தகடுரின் அழிவிற்குப் பின்னர், இவன் மீண்டும் தன் நாட்டினை புகழுடன் செப்பனிட்டு ஆண்டு வந்தான் என்பது புலனாகின்றது. இவனைப் பற்றிய செய்தி புறநானூற்றுப் பாடாண்திணையில் காணப் படுகின்றது. மேலும் அரிசில்கிழார் என்ற புலவரும் பொகுட்டெழினியை போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

விருந்தோம்பல் பண்பு

அதியமான் மகன் பொகுட்டெழினி என்னும் மன்னனானவன் தனது அவைக்கு வருகை புரிந்த ஓளவையாரைப் புரந்தநிலை பின்வருமாறு.

**“ஊர்உண் கேணிப் பகட்டு இலைப் பசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
நுண்ணூல் கலிங்கம் உடஇ உண் எனத்
தேட்கடுப்பு அன்ன நாட்படு தேறல்
கோள்மீன் அன்ன பொலங்கலத்து அளைஇ
ஊண்முறை ஈத்தல் அன்றியும் கோள்முறை
விருந்து இறை நல்கி யானே”**

(புறம், 392)

என்ற பாடலின் வழி ஓளவையார் அவனின் கொடைத் தன்மையைப் பாடுகிறார். அதியமான் மகன் பொகுட்டெழினி, ஊரில் உள்ள மக்கள் நீர் உண்பதற்காக உள்ள கேணியிற் படர்ந்து காணப்படும் இலையை உடைய பாசியினது வேரினைப் போன்ற கிழிந்த உடையைக் களையச் செய்து, பெரிய கரையினை உடைய மென்மையான நூலினால் நெய்யப்பட்ட உடையினைத் தந்து தன்னை உடுக்கச் செய்தான். பின் உண்ணுங்கள் என்று தேனினைது கடுப்பு

போல் நாட்பட்டு புளிப்புத் தன்மை கொண்ட கள்ளினை, கோள்களாகிய விண்மீன் போன்று ஒளிவிடும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட வள்ளத்திற் ஊற்றி, உண்ணும் முறைப்படி அளிக்காமல், கொள்ளும் முறையில் விருந்தாக எம்மை இருத்தி உண்ணச் செய்தான் என்று அவனது விருந்தோம்பல் பண்பினை ஒளவையார் கூறுவதனால் பொகுட்டெழினியிடம் சரியாக நன்முறையில் எல்லாவற்றையும் ஏற்பாடு செய்யும் ஆளுமைப் பண்பு வெளிப்படுகிறது.

வீரம்

பொகுட்டெழினி என்பவன் தன்னுடன் பகை கொண்டு போர் புரியும் பகைவரின் நாட்டினை கைப்பற்றி தனதாக்கிக் கொள்பவன் என்பதை,

**“வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்இனம் புட்டி
வெள்ளை வரகும் கொள்ளும் வித்தும்
வைகல் உழவட வாழிய பெரிது!”**

(புறம். 392)

என்னும் ஒளவையார் பாடல் காட்டுகிறது. நெற்பயிர்கள் விளைந்த வயல்வெளியில் வெண்மையான வாயினை உடைய கழுதைகளை ஏறில் புட்டி, அந்நிலத்தினை உழுது வரகும், கொள்ளும் விதைக்கச் செய்யும் தன்மையினை உடையவன் என்று ஒளவையார் பொகுட்டெழினியின் வீரம் குறித்து கூறுவதனைக் காணமுடிகின்றது.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையன்

அருவந்தையன் என்பான் அம்பர் என்ற ஊரினன். இவன் வேளாண் குடியில் தோன்றியவன். இவன் சோழநாட்டினைச் சார்ந்த குறுநிலத் தலைவன். இவன் பெரிய நிலப்பரப்பு பகுதிக்கு உரியவனவாகவும், இவன் தன்னிடம் வந்து இரந்து நிற்போரின் தேவைகளுக்கும் அதிகமான பொருட்களை வரையாது வழங்கி மகிழும் புகழுடையவனாகவும் திகழ்ந்து

விளங்கியவன். இக்குறுநிலத் தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடியவர் கல்லாடனார் பாடியுள்ளார் என்பதால் அம்பர்கிழான் அருவந்தையன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன்நெடுஞ் செழியன்காலத்தினைச் சார்ந்தவன் என்று கொள்ள முடிகின்றது புறநானூறுபாடாண் திணையில் இக்குறுநில மன்னன் குறித்த செய்திகள் இடம் பெறுகின்றது.

கொடைத்தன்மை

அம்பர்கிழான் அருவந்தையன் எனும் குறுநில மன்னன் தன்னை நாடிவந்த இரவலர்களின் வறுமை நிலையினை நீக்கிய தன்மையினை,

**“வறன்யான் நீங்கல் வேண்டி என்அரை
நீல்நிறச்
சிதாஅர் களைந்து வெளியது உடஇ
என்பசி களைந்தோனே”**

(புறம். 385)

என்னும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. நான் என்னுடைய வறுமை நிலையிலிருந்து நீங்குதலை விரும்பிய அம்பர்கிழான் அருவந்தையன், என்னுடைய இடையில் சங்க இலக்கியங்கள் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகவும், பண்டைய தமிழரின் வாழ்வினை எடுத்துக் காட்டும் சமுதாய ஆவணங்களாகவும், தமிழர்தம் படைப்பாற்றலை விளக்கும் இலக்கிய வளங்களாகவும் விளங்குகின்றன.

முடிவுரை

புறநானூறு, ஆற்றுப்படை நூல்கள் சமுதாயத்தின் உண்மைக்கு மிக நெருக்கமான தகவல்களைப் பெற்று அன்றைய கால வாழ்நிலையை அறிந்து கொள்ள உதவுகின்றன. புறப்பொருள் திணைகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் பாடாண் திணை என்பது குறிக்கத்தக்க திணையாகும். மன்னர்கள், மற்றோரின் வெற்றியை உண்மை நிலையில் பதிவு செய்யும் திணை

களில் முக்கியமானதாக அமைவது பாடாண் திணையாகும். இத்திணையில் அமைந்த பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள செய்திகள், மன்னர்களின் பெயர்கள், மன்னர்களின் வீரம், கொடை விருந்தோம்பல், முதலானவற்றைக் கொண்டு தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் முந்தையகால நிலையை தெளிவு பட அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

அரசனுடைய அழியாப் புகழையும், அஞ்சாத வலிமையையும், தனக்கென்று வைத்துக் கொள்ளாது பிறர்க்கு ஈயும் வள்ளல் தன்மையையும், யாவர்க்கும்

அருள் செய்யும் அருளுடைமையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் நிலையில் பாடாண் திணைப் பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. இப்பாடாண் திணை வாயிலாக பெரு வேந்தர்களின், வள்ளல்களின், குறுநில மன்னர்களின் வீரம், கொடை சார்ந்த ஆளுமைப் பண்புகள் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன.

இவ்வகையில் சங்க காலத்தை ஆண்ட மன்னர்கள் ஆளுமைப் பண்புகள் மிக்கவர்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்பதை இக்கட்டுரையின் வழி அறிய முடிகின்றது.

திருக்குறளும் அக மரபும்

நெ. ஜெனிலா

பதிவெண்: 2421128012001

தமிழ்த்துறை, முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தூய சுவேரியார் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாளையங்கோட்டை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம், திருநெல்வேலி

நெறியாளர் முனைவர் ச. கந்தன்

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
தூய சுவேரியார் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாளையங்கோட்டை

மலர்: 12

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: மே

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

<https://doi.org/10.34293/sijash.v12iS1-May.8987>

முன்னுரை

அமிழ்தினும் இனிய நம் தமிழ் மொழியில் காலந்தோறும் புதுப்புது இலக்கியங்கள் தோன்றிச் செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாக்கி வருகின்றன. அவ்வகையில் தொல்காப்பியர் கூறும் எட்டுவகை வனப்புகளுள் ஒன்றான “அம்மை” என்னும் வனப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாய்த் திகழ்வன அற இலக்கியங்கள். இவ்வகை இலக்கியங்கள் யாவும் சிலவாகிய மென்மையான சொற்களைக் கொண்டே அரிய பெரிய கருத்துக்களை உலகிற்கு உணர்த்தி நிற்கின்றன. அறஇலக்கியங்கள் பலவாயினும் அவற்றுக்கெல்லாம் மணிமுடியாய்த் திகழ்வது வான்புகழ் வள்ளுவர் வகுத்தளித்தத் தெய்வப் பனுவல் திருக்குறள் ஆகும்.

திருக்குறள் உலகினர் வாழ்வுக்கு வளம் கொழிக்கும் பல்பொருள் களஞ்சியம். மனமாசுக் கடிந்து தூய்மையாக்கும் இன்னுநீர்க் கங்கை வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கு. இல்லறம் என்னும் தேருக்கு அச்சாணி. பிறப்பு இறப்பு தவிர்க்கும் இன்னமிழ்தம் வான் வீட்டிற்கு ஏறிச் செல்லும் ஏனி இருட் போக்கி உலகை ஒளிபெறச் செய்யும் ஒப்பற்ற அறிவுச் சுடர் என்றெல்லாம் பெருமையாக உலகெல்லாம் பேசக்கூடிய அளவிற்கு சிறப்புப் பெற்ற நூல் திருக்குறள்.

இத்தகையச் சிறப்பு மிக்க திருக்குறளில் அக மரபுக் கொள்கைகள் அமைந்துள்ள பாங்கினை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.